

MIECZYŚLAW TARKO

ur. 1932; Hruszów

Miejsce i czas wydarzeń	Hruszów, II wojna światowa,
Słowa kluczowe	projekt Archiwum Historii Mówionej - opracowanie i udostępnienie online najcenniejszych zasobów, Mieczysław Tarko, wiersz wojenny, Maria Konopnicka, XIX Kartka z raptularza, wiersz znany z dzieciństwa,

Wiersz wojenny

To taki powiem [wiersz] wojenny [Maria Konopnicka, XIX Kartka z raptularza]:

A za tego króla Jana,
A za tego króla Jana,
Co po łbach bił pogana,
Przyszły posły i rozjemce:
– Ratuj królu, biją Niemce,
Giną Niemce.
Turek na nas następuje,
Szyjom naszym miecz gotuje,
Naszym wieżom – księżyc w nowiu,
Naszym dziatkom – chrzest z ołowiu!
A jak zdobędą Wiedeń stary,
Krwawo poczną uczyć wiary,
A postawią swoje stopy,
W samym sercu Europy!
A my siłami niemieckimi
Nie obronim naszej ziemi,
Zginie – knechty i rycerze.
– Ratuj królu – bohaterze!
Król się porwał rozgniewany:
– Wara! – krzyknął – bisurmany.
Na to Słońce, co nam świeci,
Trząść z buńczuków waszych śmieci.
– I miecz mi dajcie, hej, trębacze!
Niech otrąbi kraj, obaczę!

Niech się moja Polska ruszy,
Mocnej dłoni, ciężkiej duszy!
I niech husaria skrzydła bierze,
Niech stalowe lśnią pancerze,
Niech szablice błysną w rękę,
Luzak z koniem, koń w obłęku.
I za trzy doby posłuchała Polska króla,
Koń u żłobu uszy stula,
Rycerz ostrzy miecz stalowy:
– Kraju miły! Bądź mi zdrowy!
Trąbią trąby w stronę świata,
Głos po polu z wichrem lata,
Szumi wojna niespokojna,
Bory szumią: Wojna! Wojna!
Za trzy doby i trzy noce
Polska wiara Turka grzmoce,
Aż się szczyrbi kosa śmierci
Na buńczuków z końskiej sierści.
A biały koń się prze pod Janem
Na tym polu krwią zalanym,
A strzał tureckie błyski chwyta
Na wzniesione strach kopyta.
A Łysa Góra we mgłach stoi,
Noc z niej schodzi w czarnej zbroi,
Kładzie ręki na powieki,
Nie do świtu – lecz na wieki.
A Turek włosy targa w brodzie,
Król rumaka piętą bodzie.
– Hej na obóz! Naprzód wiara!
Poszła koniom z nozdrzy para.
Jak wiatr lecą, jak grom walą,
Dziw, że świata nie uwalą,
Dziw, że się utrzymać mogą,
Koń kopytem, a mąż ostrogą.
I naprzód, wzięli namiot wroga.
Co miecz puści, bije twoga.
A po świecie okrzyk leci:
– Niechaj żyje król Jan Trzeci!

Data i miejsce nagrania	2022-03-09
Rozmawiał/a	Piotr Lasota
Redakcja	Renata Pacholarz
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"